

at fortære under Løgekorpset. Dette finder ogsaa Sted i de fleste store Armeer, og hvor man ikke har det endnu, stræber man hen dertil. Naar den ærebe Ordsfører bemærkede om Garniseringsparagrafen, at man meget godt kunde foretage Detacheringer, skjøndt Garnisonerne bleve fastslaaede ved Lov, da er det ikke saameget af Hensyn dertil, at jeg har saameget imod, at de fastslaaes ved Lov, thi det er en Selvfølge, at Detachering altid vil kunne foregaa. Men jeg frygter, at, naar saadanne Detacheringer vare meget længe, ville Garnisonsbyer, der maaste have bragt Offre for en Garnison, komme med Krav paa Erstatning, som det kan blive en Gene at skulle tilfredsstille. For at undgaa dette er det bedst ikke at fastslaa Noget som helst i saa Henseende ved Lov, men at overlade det Hele til Krigsbestyrelsen. Man maa have den Forvisning, at Krigsbestyrelsen vil handle retfærdigt og billigt imod Garnisonsstederne. Jeg har ikke kunnet lade mig overbevise ved, hvad der af den ærebe Ordsfører anførtes om Forstærkningen; men jeg maa fastholde, at det i alle Henseender er bedre, at Forstærkningen udstilles fra Linien, og at der dannes en egen Forstærkningshær, og det har glædet mig, at flere ærebe Medlemmer have været af samme Mening. Det maa dog vel erindres, at Liniehæren og Forstærkningshæren Intet have tilfælles, ikke engang den samme Bestemmelse. Vel skulle de begge kæmpe for Fædrelandet, men hver Del paa sin Maade. Medens Liniehæren skal udgjøre Operationshæren og kæmpe i aaden Mark, skal Forstærkningshæren koncentreres ganske andre Steder. Den skal mulig først forberede befæstede Stillinger og dernæst deltage i Kampen i disse, den skal sluttelig befæste et Reduitpunkt og bidrage sit Bæst til Forsvaret af dette. Endvidere skal Forstærkningen kunne bruges, som det blev anført, ved Pladskommandantstæder, paa Stapssteder og tillige ved Kysten som Kystbevogtning, ikke som Observation, men for at afgive f. Ex. Besætningerne ved de Kyststæder, som skulle overtage Forsvaret. Hvor skulle vi faae dem fra, naar vi ikke faae dem fra Forstærkningen? Vilde vi tage dem fra Linien, vilde det endnu yderligere svække Operationshæren. Betydningen af, at man, naar Linien og Forstærkningen stode i Forbindelse med hinanden, let kunde anvende Forstærkningens Befalingsmænd, navnlig Underklasserne, ved Liniehæren, kan jeg ikke erkjende; thi det Samme

lader sig lige saa godt gjøre, naar Forstærkningen er for sig; man kan lige saa godt i dette Tilfælde som i det andet kommandere Folk fra Forstærkningen til Linien. At Forstærkningen og Linien endvidere skulde kunne have Qvæleslokaler tilfælles, betvivler jeg meget; thi den første Bestemmelse skulde da være, at de havde samme Garnisoner, og den anden, at der fandtes Qvæleslokaler. For Dieblisset have vi stor Mangel paa disse, og hvad der findes, vil være aldeles utilstrækkeligt, navnlig naar vi skulle begynde Indkaldelsen af Mandstabet allerede den 1ste April, et Punkt, som senere hen vil blive omtalt nærmere. — Om Artilleriet blev det udtalt, at Feltartilleriets Formering under en Brigade ikke var af Værd med Hensyn til Artilleriets Førelse i Kampen, men nok kunde være fordelagtig i Fredstid. Jeg maa sige, at det vilde være heldigt, om Feltartilleriet kunde være formeret i en Brigade, men nødvendigt er det ikke, og naar det er blevet opstillet i Lovforslaget, er det flet af Hensyn til Overensstemmelse med alle tidligere Lovforslag og med, hvad Landsthinget har ytret i sin Betænkning. Dette er imidlertid et af de Punkter, med Hensyn til hvilke jeg vil kunne give efter. Der er blevet anført om Rytteriet, at hele Forstjellen mellem Ministeriets Forlangende og Minoritetens Forslag kun er en Eskadron; men en Eskadron er i alle Tilfælde $\frac{1}{15}$ af hele det Rytteri, som vi efter Minoritetens Formening skulle have. Det er altsaa aldeles ingen ringe Del. Sexten Eskadroner ere, som det allerede fra flere Sider er bemærket, Minimum af det, vi kunne nøies med. Rytteriet skal anvendes paa mange Steder og paa forskellige Maader. Rytteriets Opgave er ikke alene at deltage i Krigstjenesten, men det kan ogsaa komme til at deltage i Rytstbevogtningen og skal navnlig tillige virke som sluttet Afdeling under Operationshærens Kampe. At formere Regimenterne paa 3 Eskadroner istedetfor 4 kan jeg ikke finde heldigt, selv om tidligere flere Rytteri-officerer have udtalt sig i denne Retning. Der maa vel lægges Mærke til, at vi have Regimentet paa to Linieeskadroner og en Reservereskadron, og naar man da spørger Officererne, om de kunne være fornøiede med at faae Regimentet paa tre Linieeskadroner, svare de naturligvis alle: Ja det vilde være en meget tilfredsstillende Ordning. Men hvis de kunne have ligesaa stærkt Qaab om at faae 4 Eskadroner,